

dig vedligeholdelse, har en sådan størrelsesorden, at der, hvis man ellers opfører sig, sådan som vi mener man skal opføre sig, er penge til den nødvendige vedligeholdelse?

Til dem, der ikke forstår, hvad manglende vedligeholdelse betyder af ekstraudgifter, kan jeg anbefale en tur ned over Christiansborg Ridebane, hvor de kan se på Boligministeriets eget komplekse og se, hvordan man har måttet skære ud i træværket. Jeg tror, at vi alle vil blegne over antallet af nuller på regningen, når boligministeren er færdig med reoveringen. Det er den slags tanker, man skal gøre sig for fremtiden, når man søger at rette op på fortiden.

Så synes jeg også, at byfornylsesudgifter på 30.000 pr. m² eller 20.000 pr. m² ikke skal kunne forekomme. Det skal simpelt hen ikke kunne forekomme. Det er der altså ingen mening i.

Vi må også få lavet om på instrumenterne, således at de, der træffer beslutningerne, også har ansvaret for det, de træffer beslutninger om. Boligministeren siger noget om det, men meget, meget løst. Det skal selvfølgelig være sådan, at hvis kommunerne beslutter sig for at byforny for 30.000 kr., så klinger kasseapparatet hos dem selv for det beløb, vi mener ligger ud over almindelig byfornyelse.

Jeg synes, det var forkert af de andre ordførere at slå hårdt ned på hr. Jens Hald Madsen, da han sagde, at man ikke skulle byforny for enhver pris, for det skal man ikke. Man skal huske på, at nutidens arkitekter faktisk kan bygge nyt på gammeldags maner, således at man får det passet ind i bybilledet.

Der er jo ingen af os, der forestiller os, at vi skal vende tilbage til betonslummet fra tresserne. Hvis man byforny en gammel, rådden Vesterbrobagård på grund af nogle romantiske ideer, så vil man stadig væk have det gamle fundament, og man vil stadig væk have de gamle mursten. Det kan intet ændre på. Og hvis man så betaler en pris, som er mere end nybygningsprisen, så skal man ganske nøje vurdere, om det er fornuftigt ud fra en ren økonomisk betragtning.

Jeg hører ikke til dem, som synes, at man bare skal sætte bulldozere på hele møget og så begynde at bygge glaspaladser. Det være sagt med det samme. Men der skal fornuft i det, der skal økonomi i det, og det skal frem for alt være sådan, at når man som kommune og bygherre træffer de beslutninger også har et vist ansvar, og skal der nedrivning til, så kan man jo lave

nogle planer, som fortæller om, hvordan den ny bygning skal passe ind i den gamle karré.

Så vil jeg også godt sige en lille bitte smule om, at jeg synes, at der i boligministerens oplæg mangler – det kan være, det er med vilje – nogle konkrete bud på, hvad man vil gøre ved kommunernes ret til at gå ind og råde over ejendommene.

Jeg synes, kommunerne har alt for meget ret til at gå ind og råde over ejendommene. Jeg synes, det burde være sådan, at hvis grundejeren selv vil være med til at løfte opgaven, så skal det også være muligt, og så skal det altså være et helt ekstraordinært tilfælde, før en kommune kan gå ind og påtage sig den opgave. Det skal selvfølgelig ikke være sådan, at en grundejer skal kunne modsætte sig, at et helt kvarter bliver byfornyet. Det er ikke sådan ment. Men der skal altså også være mening den anden vej rundt.

Jeg savner også nogle tilsagn om, at man også godt, når man giver lejerne større indflydelse, kunne tillade, at lejerne for eksempel i visse områder ønskede en mindre grad af byfornyelse, og at man ikke bare bevidstløst overlod det til de her forkromede byfornylsesselskaber at få så meget arkitektur, så mange håndgreb, så mange køkkener og så mange badeværelser som vel muligt. Der er faktisk en god grund til at lade være, for man undgår, at et helt kvarter skifter beboere.

Der er mange unge og ældre mennesker, som har været meget tilfredse med eksempelvis et fælles bad i kælderen eller noget andet. Det, de mangler, er nye vinduer, et tæt tag, nye elektriske installationer osv. osv., de har vænnet sig til deres køkken og meget andet. Og hvis lejerne i en ejendom ønsker at bevare en lav husleje, så synes jeg, at det må tælle ganske vægtigt, når man beslutter sig for, hvordan ejendommen skal bringes op til almindelig standard. Så kan man tage den indvendige byfornyelse i de enkelte lejligheder, efterhånden som beboere flytter ud.

Jeg synes desuden, at det ikke er nok bare at sige, at vi skal lave en forenklet byfornyelse. Det har man sagt, siden ruder konger var knægt. Man er simpelt hen nødt til at foretage en regelsanering og groft sagt sige, at niveauet skal være, at der ikke må være mere end halvdelen af det nuværende antal regler, og så må vi se at få det til at passe, for hverken de, der skal leve efter byfornylsesloven, eller de, der skal arbejde efter den, forstår meningen med det; det kræver altså en højere videnskabelig eksamen